

dicht**bij**

MEDEWERKERSMAGAZINE

WIN!

10 vouchers
van Casa
t.w.v. 25 euro!

Ook

**Minister Frank
Vandenbroucke**

Over excuses, gedwongen
opnames en winstbejag

Marie Mert

"Boksen werkt
therapeutisch"

Hand-in-hand

met (ex-)gedetineerden

**Zorgkundige
Lien Vermoote:**

**IEMANDS LAATSTE WENS REALISEREN,
IS VOOR MIJ HEEL WAARDEVOL**

Dossier

INTERNE MOBILITEIT

Doorgroeien,
terugschakelen
of wisselen van job?

VERSCIJNT 3 KEER PER JAAR
JAN - JUN - OKT
14de JAARGANG
JUNI 2023 #62

Broeders van Liefde
GEÏNSPIREERD VERBONDEN

De komst van ChatGPT

drong heel snel door in menig lerarenkamer en leidde meteen tot discussies tussen voor- en tegenstanders. Hoe moeten we hier als leerkrachten mee omgaan? Hoe zullen onze leerlingen er mee omgaan? Wat is de beste aanpak: negeren (de 'struisvogeloptie'), uit alle macht weren, omarmen of nog iets daar tussenin? Is elke schrijfpdracht in de taalvakken nu zinloos, want de leerlingen kunnen gewoon ChatGPT inschakelen? Moeten we alle schrijfpdrachten nu in de klas laten uitvoeren zodat we de leerlingen kunnen controleren (ten koste van lestijd, uiteraard)? Het is meer dan terecht dat we hier heel wat bezorgdheden over hebben. Laten we ons om te beginnen geen illusies maken: leerlingen zullen zelf de weg wel vinden naar conversational

AI (zoals ChatGPT), met of zonder onze hulp. En ik vrees dat ze daar niet altijd kritisch mee zullen omgaan. Hoe kan het ook anders? Onze leerlingen hebben tot nu toe nooit leren werken met ChatGPT. Het is voor hen net zo nieuw als voor ons. En net daar ligt voor ons, leerkrachten, een taak weggelegd: leer leerlingen kritisch omgaan met zulke taalmodellen. Leer hen de juiste vragen te stellen en het resultaat correct in te schatten. Is de gegenereerde tekst kwalitatief, zowel inhoudelijk als qua opbouw? Kan dit beter? Welke prompts moet ik ingeven om het resultaat te krijgen dat ik verwacht? Hoe verfijn ik die prompts verder? In tegenstelling tot wat je zou denken, veronderstelt het antwoord op die vragen ook heel wat kennis en inzicht in tekststructuren.

WIE IS STEFANIE IMPENS?

- // Stefanie (46) is leerkracht Nederlands-Engels in de 3de graad bij Emmaüs Secundair Aalter.
- // Ze woont in Gent, samen met Maarten (48) en hun kinderen Johanna (bijna 12) en Simon (bijna 11).
- // Ze is gepassioneerd door technologie in het onderwijs, houdt van boeken, piano spelen, bijkletsen met vrienden en reizen met de mobilhome.

Pas als je weet wat de kenmerken zijn van een goede tekst (bv. een goeie recensie) kan je beoordelen of wat ChatGPT genereert ook kwalitatief goed is. Als je het boek niet gelezen hebt, kan je niet beoordelen of de korte inhoud die de AI voortbrengt ook klopt met de inhoud van het boek (en geloof me, ChatGPT zit er soms fameus naast). Het lijkt me dat het schrijfonderwijs niet dood is met de komst van ChatGPT, maar dat die hand in hand KAN gaan met AI. Ik denk dat vooral reflectie op het werken met conversational AI een belangrijk onderdeel van de schrijftaak zal moeten worden. Die reflectie gaat over de vragen die hierboven reeds aangehaald werden: is het werk kwalitatief genoeg, hoe verfijn

Leerlingen zullen sowieso de weg vinden naar conversational AI, zoals ChatGPT. We leren hen dus beter om er kritisch mee om te gaan

ik dit verder ... Die reflectie zou dan ook expliciet in de taak opgenomen moeten worden.

Ik heb alvast mijn leerlingen een recensie laten schrijven met ChatGPT, inclusief een reflectieverslag bij de resultaten ervan. Voor een andere opdracht mochten leerlingen een short story schrijven met ChatGPT als co-auteur, gevolgd door een reflectie op de taak en het werken met AI. De ene keer is het resultaat succesvoller dan de andere keer, maar is dat niet ook het geval bij de klassieke schrijftaak?

Elke medewerker heeft recht op personeelsacties en -kortingen!
Kijk snel op pg. 30 voor meer informatie!

Dichtbij

is een uitgave van de groep Broeders van Liefde. De groep overkoepelt verschillende initiatieven zoals Menas, Fracarita Belgium en de organisatie Broeders van Liefde die de begeleiding en de verzorging opneemt voor kinderen, jongeren en volwassenen in de sectoren onderwijs, zorg (geestelijke gezondheidszorg en ouderenzorg), sociale economie, welzijn (orthopedagogische zorg en kinderdagverblijven) en buitengewoon onderwijs.

Redactieraad:

Jan Decoene, Mattias Devriendt, Filip Erkens, Raf Missorten, Julie Goditiaboiso, Koen Van Canegem en Nikkie Steyaert.

Hoofdredacteur:

Nikkie Steyaert

Verantwoordelijke uitgever:

Koen Oosterlinck, Stropstraat 119, 9000 Gent

Abonnement:

Dichtbij verschijnt 3 keer per jaar en is gratis voor alle medewerkers van de Broeders van Liefde. Wil je een abonnement? Neem dan contact op met het redactiesecretariaat.

Oplage:

13.500 ex.

Redactiesecretariaat:

Nikkie Steyaert, Stropstraat 119, B-9000 Gent
T 09 221 45 45
nikkie.steyaert@broedersvanliefde.be

Vormgeving:

Filip Erkens

Druk:

Graphius

Volg Broeders van Liefde op social media!

🏠 www.broedersvanliefde.be

📘 www.facebook.com/broedersvanliefde

📷 www.instagram.com/broeders_van_liefde

Regenboogkleuren

De steunpilaren op de speelplaats van het Sint-Eduardusinstituut in Merksem werden onlangs geschilderd in de kleuren van de regenboog. Daarmee geeft de school een duidelijke boodschap: op Sint-Eduardus is er plaats voor alle kleuren en overtuigingen. Directeur Steven Broos: “Sint-Eduardusinstituut Merksem is ingebed in de noordelijke rand van Antwerpen waar diversiteit geen hol woord is. Officieel telt de school 25 nationaliteiten, hoewel de roots van de Belgische leerlingen nog veel ruimer gaan. Samenleven met verschillende overtuigingen is een uitdaging, maar eentje die we met plezier en vooral met een positieve instelling aangaan. Met onze regenboog steunpilaren willen we dat visueel tonen aan iedereen!”

Van boven naar onder en van links naar rechts: leerlingencoach Kim Wezenbeek, directielid Steven Broos en leerkrachten Annelies Van Driessen, Lies Offeciers, Robbert Smeulders, Jan Willem Reimus, Johanna Kit en Stephanie Hupert

27 collega's willen organisatie duurzaam transformeren

Op 10 mei kwamen 27 collega's uit heel Vlaanderen samen in PC Ariadne in Lede om er samen met CIFAL Flanders een duurzaamheidsplan te maken voor onze organisatie. “We vertrekken vanuit de 17 SDG's of ‘Sustainable Development Goals’ van de Verenigde Naties”, vertelt Katrijn De Meyer, aanspreekpunt voor dit traject en coördinator van de centrale diensten. “Als organisatie vormen onze kernactiviteiten ‘onderwijs’ en ‘zorg’ sowieso al 2 van die SDG's (‘goede gezondheid en welzijn’ en ‘kwaliteitsvol onderwijs’), maar op veel andere vlakken kunnen we nog kleine en grote stappen zetten, denk maar aan ‘geen armoede’, ‘gendergelijkheid’, ‘betaalbare en duurzame energie’ of ‘verantwoorde consumptie en productie’.”

Ook in jouw school of voorziening zal je de komende tijd acties of beleidskeuzes zien die ons als organisatie sterker en duurzamer moeten maken! Heb je zelf zin om mee te denken en te werken? Contacteer dan de interne referentiepersoon duurzaamheid, je directie of [katrijn.demeyer@broedersvanliefde.be!](mailto:katrijn.demeyer@broedersvanliefde.be)

1.

Generatie Rookvrij // Alle Brechtse scholen verbinden zich ertoe om de gebouwen en hun directe omgeving rookvrij te houden. Aan elke schoolpoort verschijnt binnenkort een bord van Generatie Rookvrij met de tekst ‘Hier leer ik rookvrij’. Campus Sint-Rafaël van OC Clara Fey in Sint-Job doet mee, alsook vrije basisschool Maria Middelaars in Sint-Job en BuBaO en BuSO Kristus Koning!

2.

Tweedehands // Kringwinkel De Cirkel opende in mei een zesde filiaal in de Stationsstraat 50 in Essen. Onder de slogan ‘Opnieuw geluk’ wordt in de tweedehandsboetiek dames-, heren- en kinderkleding verkocht.

3.

Kunst // Tijdens de zomer verhuist de kunstacademie in Brakel naar de schoolgebouwen van Viso Cor Mariae, waar alle opleidingen uit de verschillende kunst domeinen samen onder één dak zullen zitten. Leerlingen kunnen na schooltijd terecht in het studeeratelier om dan aansluitend naar hun hobby te gaan, zonder dat ze zich hoeven te verplaatsen.

Br. Gilbert Van de Vyver (br. Bert)

° 29/07/1940

† 10/04/2023

Br. Bert is geboren en getogen in Sint-Niklaas, waar hij reeds als kind actief was bij de scouts: eerst als lid, daarna als leider in de scoutsgroep in Sint-Niklaas én als oprichter van de scouts in de Westackers. Op latere leeftijd trad hij in als Broeder van Liefde. Het nieuws dat hij, een jeugdleider uit de duizend, zich voortaan als Broeder van Liefde volledig ten dienste ging stellen voor jongeren met een beperking sloeg in als een bom. Ondanks het feit dat het niemand verwonderde, kwam het wel als een verrassing. Voor br. Bert lag het echter helemaal in de lijn van zijn idealistische natuur.

Als postulant werd hij naar Sint-Gregorius gestuurd om ervaring op te doen bij jongeren met een beperking. Voor zijn religieuze vorming in het noviciaat ging br. Bert naar Sint-Maria-Aalter. Daarna heeft hij zijn hele leven als broeder geleefd en gewerkt in Sint-Gregorius. Zijn ervaring als scoutsleider kwam er goed van pas. Hij kon de jongeren leiden als geen ander. Men keek naar hem op en zijn enthousiasme werkte aanstekelijk; zowel bij de jongeren, als bij de medewerkers en de broeders. Waar br. Bert kwam, was er actie, animatie en plezier verzekerd. Hij startte zelfs een scoutsgroep in Sint-Gregorius.

Het was voor br. Bert niet gemakkelijk om te aanvaarden dat zijn fysieke conditie achteruitging, maar klagen stond niet in zijn woordenboek. Zo lang hij kon, ging hij door en zijn beminde Sint-Gregorius kon hij niet achterlaten. Slechts enkele weken voor zijn overlijden werd hij opgenomen in het rusthuis Sint-Jan te Zelzate. Met br. Bert verliezen we als congregatie een monument, en zeker in Sint-Gregorius zal men hem nog lang herinneren.

Valerie Deurinck

(Verpleegkundige op Oase 1
PC Sint-Amandus)

° 22/10/1970

† 21/04/2023

Op 1 februari 2007 kwam Valerie in dienst als psychiatrisch verpleegkundige op afdeling Pallisant. Vanaf 1 januari 2013 was zij tewerkgesteld op Oase 1.

“Een dame uit de 1000! Je nam geen blad voor je mond en droeg het hart op de tong. We luisterden heel graag naar al jouw verhalen over de reizen die je gemaakt had en de zotte belevenissen die je daar meemaakte. Deze avonturen zette je verder in de Ardennenreizen met de patiënten. Je slaagde er zelfs in om alle vrouwelijke collega's te mobiliseren voor een weekend in de tipitent bij jou thuis. We spreken er nu nog over. Je gastvrijheid was grenzeloos. Jouw humor was fantastisch. We hebben samen veel gelachen, tot tranen toe. We kenden jou als een warm en zorgzaam persoon. Een knuffel hier en daar hoorde daar gewoon bij. Die zullen jouw volgpatiënten zeker gevoeld hebben. Hoe zwaar het afscheid ook is, je zal nog steeds een glimlach op ons gezicht toveren als we aan je denken of over je praten.”

Afdeling de Palissant

“Het was een plezier om in je nabijheid te vertoeven. Je luisterend oor, altijd helpende hand, je humor en levensvreugde werkten zo aanstekelijk voor ons en de patiënten. Daar zijn we dankbaar voor. Het doet ons pijn om je niet meer in ons midden te hebben. Toch blijf je voor altijd in ons hart en een deel van het team. Je hebt je strijd dapper gevochten. Rust nu maar zacht, lieve collega. We zullen je missen.”

Afdeling Oase 1

Nico Debruyne

📍 Logistiek coördinator in OC Cirkant

Door Lut Deruyck: “Nico is hier nog maar een paar jaar, maar door zijn talenten en competenties is hij erin geslaagd om een aantal algemene logistieke diensten weer op de rails te brengen. Dit waren jarenlang heel moeilijke diensten, we kenden veel voorgangers die daar niet in slaagden. Naast zijn verantwoordelijkheid naar deze diensten toe, slaagt hij er ook in om vele zaken minder omslachtig te maken en hij werkt efficiënt. Nico heeft een heel drukke job, zijn telefoon staat ‘nooit’ stil, maar toch slaagt hij erin om iedereen een antwoord te bieden, zonder te klagen, integendeel, altijd met de glimlach.”

“Reactie: “Ik vind het tof dat mijn collega Lut zo over mij denkt! Ik ken haar al sinds december 2019, toen ik net begon te werken bij OC Cirkant. Ik ben logistiek coördinator en Lut is huiscoördinator, vandaar dat we geregeld contact hebben met elkaar. Mijn voorgangers heb ik nooit gekend, maar ikzelf ben van het principe: mijn deur staat altijd voor iedereen open, letterlijk en figuurlijk. Ik wil toegankelijk zijn en probeer steeds te zoeken naar een goede oplossing voor iedereen. Ik doe mijn werk met 100% overtuiging. Het is fijn dat dat gewaardeerd wordt!”

Inès Verrecas

📍 Ergotherapeut bij afdeling de Oever (verslaafdenzorg PC Sint-Amandus)

Door Lisbeth Scherpereel: “Ik wil Inès graag nomineren omdat ik haar daadkracht en initiatiefname heel erg apprecieer in het dagelijks (samen)werken. Ik bewonder heel erg haar creativiteit in het werk dat ze doet op de afdeling binnen het therapeutisch aanbod, maar zeker ook het werk dat ze daarbuiten verricht. Zo heeft ze de kale bezoekersruimte op de afdeling aangekleed zodat het in deze ruimte aangenaam vertoeven is voor de opgenomen ouders en hun kinderen die op bezoek komen.”

“Reactie: “Ik ben heel blij met de nominatie, maar ook Lisbeth zelf verdient een pluim. Zij is therapeutisch coördinator op de Oever en een grote meerwaarde in ons team. Haar mooie woorden zijn voor mij dan ook veel waard en een bevestiging dat ik goed bezig ben. Het is fijn om te horen dat mijn inspanning om de bezoekersruimte kindvriendelijk te maken geapprecieerd wordt. Met een werkgroepje bundelden we hiervoor allerlei ideeën, waarna er kindermeebeltjes werden gemaakt door de patiënten in het houtatelier. De kinderen die op bezoek komen, kunnen er nu spelen en tekenen. Dat heeft een positief effect en kan zelfs helpen bij het herstellen van het contact tussen ouder en kind. We hebben al veel positieve feedback ontvangen van families, maar het is heel fijn om die feedback ook van een collega te horen!”

Werden ook genomineerd:

Mario Vandewalle, Ofelia Wouters, en Joely Volkaerts door Saskia Van Oyen, Joely Volkaerts door Floor Staelens

Wil jij ook je collega nomineren?

Stuur een mail naar nikkie.steyaert@broedersvanliefde.be waarom jouw collega een plekje in Dichtbij verdient!

Marie Mert

BOKSEN

Ik had de smaak meteen te pakken.

Uit nieuwsgierigheid volgde ik samen met een vriend een eerste gratis boksles. De techniek en zelfbeheersing spraken me aan. Er komt veel meer bij kijken dan enkel slaan, je moet ook je verstand gebruiken. Ik geloof daarnaast ook echt in de therapeutische impact van boksen. Het helpt om emoties te reguleren en te kanaliseren, om meer structuur aan te brengen in je leven en om te ontladen. Intussen boks ik al langer dan een jaar en misschien is de volgende stap eens deelnemen aan een recreantentoernooi.

Iedereen is welkom in de

boksclub. Ik maak deel uit van een heel open en inclusieve club. Op een bepaald moment sloot er een jongen met een verstandelijke en fysieke beperking aan bij onze bokslessen. Hij kon maar één hand gebruiken en kreeg aangepaste oefeningen van onze trainer. Niemand maakte daar een probleem van en hij werd meteen opgenomen in de groep, net zoals elke andere persoon. Daarnaast geven de trainers ook lessen aan mensen met Parkinson. Dat vind ik een mooi initiatief.

Mensen plakken al snel een label op boksen.

Ik voelde me erg onzeker toen ik naar de eerste les vertrok. Boksen wordt vaak gezien als een mannelijke sport, maar niets is minder waar. Boksen is toegankelijk voor iedereen: zaken zoals geslacht, leeftijd, lengte, afkomst, taal ... doen er niet toe. Sommige mensen zijn soms ook wat terughoudend tegenover boksen omdat ze het zien als een agressieve gevechtssport, maar er komt zoveel respect bij kijken. Graag zou ik tegen iedereen zeggen: 'als je er goesting in hebt, probeer het gewoon!'.

WIE IS
MARIE MERT?

- // Marie (26) is forensisch orthopedagoog in PC Sint-Jan-Baptist op de afdeling Amplia.
- // Ze woont in Zelzate met haar vriend Jordy en bokst bij PTK in Evergem.
- // Marie houdt van muziek: in het weekend is ze dan ook vaak te vinden op metal optredens en festivals.

Boksen geeft me zelfvertrouwen.

De trainers zorgen ervoor dat we discipline kweken. Als ze zien dat we moe worden, motiveren ze ons om door te gaan. Op zo'n momenten verleg ik mijn grenzen. Ik beseft dan dat ik meer doorzettingsvermogen heb dan ik initieel dacht, wat me meer zelfvertrouwen geeft. Ook het feit dat ik me fysiek beter en sterker voel, geeft mijn zelfvertrouwen een boost. In het begin kon ik tijdens de opwarming niet mee met de groep, ondertussen is dat geen enkel probleem meer. Door samen te zweten en mijn grenzen te verleggen, bouw ik ook een band op met de andere leden.

Ik heb een uitlaatklep nodig.

Die vind ik in muziek en sport. Tijdens het boksen geef ik me dan ook volledig. Als ik een moeilijke dag had op het werk, helpt het boksen mij om mijn emoties te ventileren. In de boksclub laat ik mijn zorgen achter. Ik vind het gewoon geweldig dat ik me er helemaal kan uitleven!

Lotte Lievens

////////////////////

LEERKRACHT

“HIER WORDEN GEEN LESSEN GERECYCLEERD”

Lotte Lievens geeft les in Emmaüs Aalter secundaire school OP WEG. Een school binnen het gewone onderwijs, maar met een bijzonder klasje: 1AV1A type 9 (ASS). De leerlingen volgen er hetzelfde programma van het regulier onderwijs maar op een manier die meer aansluit bij hun individuele behoeften. “We willen een brug bouwen tussen het buitengewoon en het gewoon onderwijs. Leerlingen uit OV4 type 9 kunnen hier de eerste twee jaar van het middelbaar schoollopen, met de mogelijkheid om in het derde jaar door te stromen naar het gewone onderwijs.”

📄 NIKKIE STEYAERT | 📷 SANDER BUYCK

Het is 15 uur en het regent. We sprintten naar de grote campus van Emmaüs Aalter secundaire school OP WEG, die al vanaf de parking in het oog springt. Lotte staat ons op te wachten aan het onthaal. “Wat een hondenweer”, lacht ze. We volgen haar door de gang naar haar klaslokaal en het valt meteen op dat de klas er niet uitziet zoals we gewoon zijn. Er staan slechts drie banken, met tussen elke bank een wand. Op de banken ligt een koptelefoon en een wiebelkussen. “Ons klasje telt 3 leerlingen. Ze hebben alle drie ASS (*een autisme spectrum stoornis, n.v.d.r.*) en zijn dus snel afgeleid. Deze klasopstelling en hulpmiddelen zorgen ervoor dat ze zo weinig mogelijk overprikkeld raken.”

MAATWERK

Een klasje van drie, dat is een kleine klas, lachen we. “Klopt”, glimlacht Lotte. “Vorig jaar hadden we 6 leerlingen en volgend jaar waarschijnlijk 8. Maar veel meer kan het ook niet worden, anders is het niet mogelijk om de leerlingen op maat te begeleiden. Ik ben klastitularis van het eerste jaar OV4 type 9 en het is voor mijn leerlingen een grote uitdaging om binnen het gewone onderwijs mee te draaien. De speelplaats, de klaslokalen, de refter ...

er zijn gewoon heel veel prikkels. We begeleiden de leerlingen stapje voor stapje, zodat ze na twee jaar hopelijk klaar zijn om door te stromen naar een gewone klas in het regulier onderwijs. Aangezien we in de OV4 type 9 klas zoveel mogelijk structuur proberen te bieden, houden we het lerarenteam ook zo klein mogelijk. We hebben een kernteam van 3 mensen: de coördinator Laura, ik voor onder andere de wetenschaps- en wiskundevakken, en Karla, zij geeft onder andere Nederlands. Dat zorgt ervoor dat we een zeer hecht team zijn. Laura geeft zelf geen les maar begeleidt de leerlingen gedurende hun hele schoolcarrière. Als ik een moeilijke dag heb, kan ik altijd bij haar terecht. Dan bespreken we even hoe we het de volgende dag gaan aanpakken, zodat ik met een gerust hart naar huis kan. Ik heb veel aan ons team. Ze zijn allemaal erg begaan met het welbevinden van de leerlingen.”

VOORUITGANG

Het einde van het schooljaar komt in zicht. Merk je een groot verschil bij je leerlingen versus het begin van het jaar? Lotte knikt enthousiast. “Absoluut. De leerlingen hebben in het eerste jaar voor het overgrote deel les in dit klaslokaal. Maar voor mu-

WIE IS **LOTTE LIEVENS?**

// Lotte (26) is leerkracht in Emmaüs Aalter
secundaire school OP WEG.

Ze is klastitularis van klas 1AV1A OV4
type 9 en geeft wiskunde in de B-stroom.
Daarnaast heeft ze ook een aantal
vlinderuren.

// Ze is getrouwd met Sam en samen wonen
ze met kat Donut en hond Muffin in Aalter.

// Lotte houdt van rope skipping en
bordspelletjes.

“

Mijn leerlingen hebben hogere
hoogtes, maar ook diepere laagtes.
Net daarom haal ik zoveel voldoening
uit de dagen die goed verlopen

////////////////////

ziek en beeld moeten ze bijvoorbeeld naar een vakspecifiek lokaal. In het begin moest ik echt met hen meegaan, want het lokaal bevindt zich aan de andere kant van de campus. Nu vinden ze er met gemak hun weg naartoe. Ook het warm eten in de refter was een uitdaging: dan stond ik om 12 uur klaar om hen te begeleiden. Al die zaken verlopen ondertussen heel vlot, de leerlingen boeken dus veel vooruitgang. In het eerste jaar volgen ze ook al LO samen met een andere klas en ook de speciale dagen, zoals bijvoorbeeld een sportdag, doen ze gewoon samen met de andere leerlingen. Dat vraagt wel heel wat organisatie langs onze kant: de leerlingen moeten zeer goed weten wat hen te wachten staat. Ze hebben die structuur en planning nodig. Maar het is wel al een goede voorbereiding op het tweede jaar.”

“
Het autismespectrum is heel breed. Dat zorgt ervoor dat je als leerkracht zeer flexibel moet zijn in de manier waarop je lesgeeft

INCLUSIE

Hoe ziet het tweede jaar er dan uit? “In het tweede jaar werken we echt al met een inclusieklas voor de helft van de vakken. De hoofdvakken volgen de leerlingen nog alleen, in hun eigen klasgroep en hun vertrouwde klaslokaal, maar voor de kleinere vakken sluiten ze aan bij een andere klas. Zo worden ze stapsgewijs meer vertrouwd met het gewone onderwijs. In het derde jaar kunnen ze dan doorstromen naar een gewone klas binnen onze school. Soms gebeurt het ook dat een leerling toch kiest om in het derde jaar naar het buitengewoon onderwijs te gaan. Daar is natuurlijk niets verkeerd mee. We willen voor alle leerlingen datgene waar ze zich het beste bij voelen.”

WELKOM

We vragen ons af of elke leerling op school openstaat om samen een klas te vormen met de leerlingen van 1AV1A. Is de keuze van de inclusieklas niet erg belangrijk om het initiatief te doen slagen? Lotte knikt. “Het is vooral belangrijk dat de leerlingen zich welkom voelen. Ze zijn cognitief sterk, maar missen soms bepaalde sociale vaardigheden, of hebben nood aan zeer veel structuur. We zijn nu al op zoek naar de meest geschikte klas binnen onze school, waar onze leerlingen volgend jaar een klasgroep mee kunnen

vormen. Het belangrijkste criterium is dat de klas openstaat voor diversiteit. Ze kunnen veel van elkaar leren, het is een win-win voor beiden. Dit is ons 4de schooljaar met een type 9 klas in onze school, en de leerlingen die doorstromen vinden goed hun weg binnen een gewone klasgroep. Dat geeft me een groot gevoel van voldoening.”

MUFFIN

Het is voor jou vast anders lesgeven dan in een gewone klas? “Ja. Het is een hele uitdaging, maar dat vind ik net zo leuk. De bijzondere context van de leerlingen spreekt mij aan. Ik zou minder goed aarden in een klas in het ASO waar ik gewoon fulltime wiskunde geef. Mijn leerlingen van 1AV1A zijn enorm gedisciplineerd, ik heb geen enkele klasgroep die de klasregels zo goed opvolgt. Aan de andere kant moet ik mijn lesmethodiek wel aanpassen. Geen meervoudige oefeningen geven bijvoorbeeld, dan loopt het gegarandeerd mis. Ook moet ik zeer duidelijk mijn structuur aanhouden en de leerlingen op voorhand goed laten weten wat er allemaal gaat gebeuren. Op zich zijn de leerstof en het niveau gelijkaardig, maar ik werk wel met hulpmiddelen zoals een geluidswerende koptelefoon, een klokje om de leerlingen te tonen hoeveel tijd ze nog aan een opdracht moeten werken, een stappenplan voor hoe ze een toets

moeten voorbereiden ... We hebben ook regelmatig hondjes op bezoek in de klas, zo neem ik mijn mopshond Muffin vaak eens mee”, lacht Lotte. “De leerlingen hebben veel aan het contact met dieren, daarom hebben we ook goudvissen in de klas. Het geeft hen een verantwoordelijkheid en het helpt hen om zichzelf uit te drukken. Op vrijdagdag gaan we soms ook wandelen met Muffin, en dan kunnen andere leerlingen aansluiten. Het is voor mijn leerlingen een ideaal moment om contact te leggen, want ze hebben een gespreksonderwerp: de hond. En natuurlijk dragen dieren ook bij tot een leuke klassfeer.”

WELBEVINDEN

ASS is heel breed, is het dan niet moeilijk om lessen voor te bereiden op maat van de verschillende leerlingen? Lotte knikt. “Je lessen recyclen? Daar moet je niet op rekenen. Ik denk dat je als leerkracht in een OV4 type 9 klas vooral heel flexibel moet zijn en moet kunnen inspelen op wat er op het moment in de klas leeft. Wat hebben de leerlingen nodig om zo goed mogelijk in de school te functioneren? Het zorg dragen staat voorop, meer dan het overbrengen van leerstof. Dat spreekt mij aan. Ik vind het fijn dat het welbevinden primeert. Leerlingen met ASS zijn vaak gevoeliger voor emotionele problemen en denken meer in

extremen – hogere hoogtes, maar ook diepere laagtes dan de leerlingen in het gewoon onderwijs. Net daarom haal ik zoveel voldoening uit de dagen die goed verlopen.”

VERBINDING

Wat is dat dan voor jou: een goede dag? Lotte denkt even na. “Ik ben tevreden als de leerlingen tevreden zijn. Als de dag vlot verlopen is, zonder dat ze te veel blokkeerden. Maar aan de andere kant hoeft het zelfs niet altijd vlot te gaan. Ik wil vooral het gevoel hebben dat ik iets bereikt heb, op inhoudelijk vlak, of op vlak van verbinding. Als het een moeilijke dag was, met veel emoties, en we zijn er samen uitgekomen, dan is dat voor mij ook een goede dag. Misschien zelfs een betere.”

We begeleiden de leerlingen stapje voor stapje, zodat de kloof tussen het gewoon en het bijzonder onderwijs zo klein mogelijk wordt

SECUNDAIRE SCHOOL EMMAÛS AALTER

- // Emmaüs Aalter secundaire school OP WEG is een school binnen de sector gewoon onderwijs. In samenwerking met BuSO Sint-Gregorius hebben ze ook een OV4 type 9 klas, in de eerste graad A-stroom (1e en 2e middelbaar).
- // Binnen OV4 bieden ze de leerlingen hetzelfde programma van het regulier onderwijs maar op een manier die meer aansluit bij de individuele behoeften van leerlingen met autisme (T9). Het gaat dus om een aangepast schools programma binnen de gewone secundaire school. Hierbij worden dezelfde leerplandoelen nagestreefd als binnen de reguliere werking en worden ook dezelfde getuigschriften behaald. Toch is er binnen de OV4-werking meer ruimte om rekening te houden met de individuele leerling, zijn talenten, mogelijkheden en noden. Ze zetten in op zowel onderwijs op maat als op inclusie binnen de grotere schoolse context.

HIIT

in beweging

Anthony Langlois (*centraal op de foto*) werkt sinds november bij PC Sint-Alexius. Als steward zorgt hij voor een veilige werkomgeving en helpt hij medewerkers die te maken krijgen met agressie bij cliënten. Omdat hij zijn collega's ook onder andere omstandigheden wil ontmoeten, organiseert hij vrijwillig sportmomenten. "In de sporthal op de campus organiseer ik zaalvoetbalwedstrijden voor medewerkers. Maar ik vind het ook belangrijk om collega's te ontmoeten buiten het werk. Zo leer je elkaar op een andere manier kennen, dat werpt ook zijn vruchten af op de werkvloer. Daarom doen we nu maandelijks een high intensity interval training (HIIT) met een 7-tal collega's: verpleegkundigen en stewards, mannen en vrouwen. Samen sporten draagt bij tot een gezonder lichaam, maar zeker ook tot meer verbinding!"

VAN BOVEN NAAR ONDER, VAN LINKS NAAR RECHTS

//////
interne mobiliteit
//////

Over intern doorgroeien, terugschakelen of wisselen van job

We wisselen regelmatig van outfit, proeven al eens graag van verschillende keukens en ook onze interesses of hobby's veranderen wel eens. Maar hoe zit het met je werk? Blijf jij graag voor altijd in dezelfde functie op dezelfde werkplek of heb je liever wat meer verandering? En als je zin hebt in iets anders, moet je dan meteen van werkgever veranderen? Dirk, Carine, Tess en Jan kozen voor iets nieuws, maar dan wel binnen de groep Broeders van Liefde. "Een interne verschuiving kan zorgen voor een nieuwe wind. Het biedt kansen voor je professionele en persoonlijke groei, maar kan ook een meerwaarde betekenen voor de voorziening of school waarin je terechtkomt."

“Ik zie mijn terugkeer naar de klas niet als een stapje terug”

1

Na 10 jaar als directeur terug voor de klas

Carine was 22 jaar leerkracht bij Sint-Victor, voor ze er als pedagogisch directeur aan de slag ging. Na tien jaar in het directieteam, besloot ze om

opnieuw voor de klas te gaan staan. “Veel van de vaardigheden die ik geleerd heb als directeur komen in de klas ook van pas.”

Carine: “Ik begon mijn loopbaan bij Sint-Victor in 1990, als leerkracht Engels, geschiedenis en economie. Ik ben een leerkracht in hart en nieren en geniet echt van het lesgeven. Net daarom dat ik in eerste instantie niet geïnteresseerd was, toen er in 2012 op school een vacature verscheen voor de positie van pedagogisch directeur. Het was pas wanneer de toenmalige algemeen directeur me erover aansprak, dat ik het idee begon te overwegen. Ik was toen mentor van beginnende leerkrachten en ik zat in het zorgteam. Daardoor was ik goed op de hoogte van wat er zich allemaal afspeelde in de school. Het leek dus een logische stap in mijn carrière. En om eerlijk te zijn, na 22 jaar had ik ook wel zin in iets anders, dus ik waagde de sprong.”

Verbinding

Carine: “Ik heb nooit spijt gehad van mijn keuze. De job van pedagogisch directeur is zeer boeiend en gevarieerd. Je weet nooit op voorhand wat er die dag allemaal gaat gebeuren. Ik vond het ook leuk om te focussen op het pedagogische aspect. Daarnaast had ik plots ook meer contact met leerkrachten, ouders, leerlingen, directieleden, medewerkers van het secretariaat ... De job zorgde voor veel verbinding. En ik kon ook mee de koers bepalen van de school, dat gaf me veel voldoening. Tot corona kwam. De verbinding die ik ervoer zo sterk

voelde, brokkelde wat af. We werden ook geconfronteerd met het lerarentekort, en mijn hart bloedde toen ik zag dat sommige leerlingen daardoor geen Engelse les meer kregen, mijn lievelingsvak als leerkracht. Het idee om terug naar de klas te keren, trok me steeds harder aan. Al vond ik het wel belangrijk dat het in Sint-Victor was. Ik vind het een prachtige school en ik sta volledig achter de visie en het beleid. Ik zou nergens anders willen staan.”

Naturel

Carine: “Op 1 september stond ik terug als leerkracht voor de klas en dat voelde heel natuurlijk. De transitie ging erg vlot, voor alle betrokken partijen. Natuurlijk zijn sommige dingen nu anders: ik ben niet langer

Leerkrachten hebben bepaalde vaardigheden die ook buiten de schoolcontext een meerwaarde kunnen betekenen. Als ze nood hebben aan een nieuwe wind, waarom hen niet ergens anders inzetten?

WIE IS CARINE VAN BAEL?

- // Carine (54) woont in Retie en is sinds dit schooljaar (opnieuw) leerkracht Engels in de eerste graad in Sint-Victor. Daarvoor werkte ze 10 jaar lang als pedagogisch directeur op dezelfde school.
- // Ze is getrouwd met Kurt en samen hebben ze drie kinderen: 1 dochter en 2 zonen.
- // Carine houdt van tennis, yoga, lezen en reizen.

op de hoogte van beleidsmatige zaken, ik heb minder contact met de medewerkers van het secretariaat en ik doe ook minder uren. Maar daar heb ik bewust voor gekozen, want de afgelopen tien jaar waren het toch wel lange dagen. Je komt als eerste toe en blijft vaak als laatste. En je moet ook altijd 'aan' staan en op zoek gaan naar oplossingen. Ik had er nood aan om terug wat meer balans te vinden tussen werk en privé.”

Leerschool

Carine: “Ik zie mijn terugkeer naar de klas niet als een stap terug, gewoon als een stap in een andere richting. Maar ik kan wel een hoop extra vaardigheden meenemen die ik de afgelopen jaren heb geleerd: zaken in een ruimer perspectief plaatsen, kijken naar het groter geheel en vanuit verschillende invalshoeken, compromissen sluiten ... De school is meer dan enkel mijn klas, daar ben ik me nu meer van bewust. Ook mijn gesprekstechnieken zijn sterker dan vroeger, denk bijvoorbeeld aan herstelgesprekken. En op persoonlijk vlak heb ik meer leren relativeren. Het was dus zeker een goede leerschool.”

Frisse wind

Carine: “Volgens mij schuilen er nog veel kansen op het vlak van interne mobiliteit binnen de groep. Leerkrachten hebben bepaalde vaardigheden die ook buiten de schoolcontext een meerwaarde kunnen betekenen. Als ze nood hebben aan een frisse wind, waarom hen niet inzetten in bijvoorbeeld de zorg of op een meer administratieve functie? Ik zie het alleszins al gebeuren in Sint-Victor, en niet enkel bij mezelf. Zo ruilde er bijvoorbeeld een leerkracht haar klaslokaal in voor een positie als boekhouder op onze school. Een nieuwe uitdaging kan soms helpen om opnieuw met volle goesting je talenten in te zetten.”

2

“Zonder de directiecarrousel stonden onze 3 scholen niet zo ver als ze nu staan”

Jan startte zijn loopbaan als leerkracht in de Sint-Gerolfsschool te Merendree en groeide door tot directeur van Sint-Paulus in Hansbeke. In 2019 wisselde hij op vraag van de scholengroep die school in voor de basisschool in Emmaüs in Aalter, die deel uitmaakt van dezelfde scholengemeenschap en -cluster. “Als beginnend directeur is het erg moeilijk om in een grote school te starten. Ik kon terugvallen op 12 jaar ervaring, dat heeft echt goed geholpen.”

Lange termijn

Jan: “Ik heb al heel wat jaren op de teller. Ik begon mijn carrière als leerkracht, eerst 2 jaar in het buitengewoon onderwijs, daarna 8 jaar in het 1ste leerjaar en dan 7 jaar in het 5de. In 2007 werd ik directeur van Sint-Paulus in Hansbeke, een relatief kleine school. In 2013 werd die school deel van Broeders van Liefde. Datzelfde jaar werd ik algemeen directeur van de scholencluster Aalter. Daardoor kwam ik ook in de bestuursraad onderwijs van de groep Broeders van Liefde terecht, en later ook in het beheerscomité. Daar leerde ik veel over beleid, visiegericht- en probleemoplossend denken. En vooral over denken op lange termijn.”

Carrousel

Jan: “In 2019 viel er in onze scholengroep, in de school Wolkenzicht in Knesselare, een directeur uit door ziekte. Els Nemegeer, toenmalig directeur van de kleuterschool Emmaüs in Aalter, ging er tijdelijk ondersteunen. Toen bleek dat de directeur niet terug zou komen, werd

zij permanent directeur in Knesselare. Daardoor kwam haar plaats in Aalter plots vrij. Het is op dat moment dat er een kleine carrousel in onze cluster heeft plaatsgevonden, waarbij ik dan naar Emmaüs trok. Na 12 jaar in Sint-Paulus was ik klaar voor iets nieuws. Ik keek er ook naar uit om in een directieteam terecht te komen (*Er was nog een tweede directeur aan Emmaüs verbonden die verantwoordelijk was voor de lagere school, n.v.d.r*) waarbij zorgen en lasten gedragen konden worden en we echt konden samenwerken.”

Tegenslag

Jan: “Jammer genoeg viel de andere directeur van de basisschool in Emmaüs een aantal maanden later uit door medische redenen. En toen kwam ook nog eens corona. Het was dus niet gemakkelijk. Maar ondertussen heb ik de storm getrotseerd en is er een nieuwe directeur aangesteld in Emmaüs: Kimberley Debie. Anders dan in het verleden, is ze niet aangesteld als directrice van de lagere school, maar is ze

Dezelfde functie, maar op een andere werkplek

– net zoals ik – halftijds directeur van de kleuterschool en halftijds directeur van de lagere school. We werken dus zeer nauw samen en vormen echt één directieteam. Dat zie ik als onze eerste grote verwezenlijking: vroeger was er een kleuterschool en een lagere school op dezelfde campus, met 2 aparte directies. Wij hebben daar één school met één team van gemaakt.”

Bagage

Jan: “Aalter is een grote school. Waar ik vroeger 180 leerlingen en 18 personeelsleden had, zijn dat er nu respectievelijk 700 en 73. Daarnaast is Sint-Paulus in Hansbeke een echte dorpsschool, terwijl Aalter al semi-stedelijk is. Dat brengt andere problematieken met zich mee. Ik had het geluk dat ik al de nodige bagage had als directeur. Ik ben ervan overtuigd

Te lang op dezelfde plek werken, kan ervoor zorgen dat je blinde vlekken krijgt

dat de verschuiving vruchten afgeworpen heeft voor alle betrokken partijen. Want na 12 jaar in Sint-Paulus had ik ook een aantal blinde vlekken gekregen op die school. Weet je, iedereen heeft een eigen kijk op de zaken, en als je een nieuwe leidinggevende binnenbrengt, zorgt dat sowieso voor een nieuwe dynamiek. Ik geloof dat geen enkele van de drie scholen in Knesselare, Aalter en Hansbeke even ver had gestaan zonder de directiewissel.”

WIE IS JAN SIERENS?

- // Jan (53) woont in Merendree en is directeur van de basisschool Emmaüs in Aalter, samen met Kimberley Debie.
- // Hij is getrouwd met Griet en samen hebben ze 2 dochters: Lotte en Janne.
- // Jan is een fervent wielrenner en houdt van tuinieren.

“Ik kijk ernaar uit om mij op het facilitaire luik te concentreren”

Van Gent naar Lummen en terug

3

Dirk werkte vroeger in de privésector en de afgelopen 3 jaar in drie verschillende voorzieningen van Broeders van Liefde, telkens in een soortgelijke functie. “Ik vind verandering fijn, het houdt je scherp en alert.”

Engagement

Dirk: “Ik werkte meer dan 20 jaar in de privésector, voornamelijk in een technische- of managementfunctie. Drie jaar geleden besloot ik dat ik een job wilde met meer maatschappelijk engagement. Zo kwam ik terecht bij de groep Broeders van Liefde en ging ik aan de slag als administratief, financieel en logistiek directeur (*logistiek directeur wordt tegenwoordig facilitair directeur genoemd, n.v.d.r.*) van Sint-Gregorius. Een klein jaar later deed ik mijn eerste interne verschuiving, dezelfde functie maar voor OC Sint-Ferdinand. En nu ben ik aan mijn tweede verschuiving toe, als facilitair directeur in OC Styrka en Sint-Gregorius. Ik heb mijn vorige jobs met veel plezier gedaan, maar ik kijk er ook naar uit om mij nu meer op één luik – het facilitaire – te concentreren. Hierdoor kan ik me er meer in verdiepen en er ook al mijn aandacht op vestigen. Ik geloof dat ik daardoor zaken sneller in beweging zal kunnen zetten.”

Resultaatgericht

Dirk: “Ik vind verandering fijn, het houdt me scherp en alert. Ik ben het ook gewoon uit mijn tijd in de privésector, waar het de gewoonte is om elke vijf jaar van positie of plek te wisselen. Al kijk ik er wel naar uit om mij nu wel even te settelen in mijn job. Het is de bedoeling dat ik mee help bouwen aan de toekomstplannen van OC Styrka en Sint-Gregorius, en het

is dan natuurlijk wel fijn als ik ook de resultaten kan zien. Dat is ook wat ik zo leuk vind aan deze functie: het resultaat is altijd erg zichtbaar. Een renovatie aan een gebouw bijvoorbeeld, of de realisatie van een nieuwbouw, daar kan je niet naast kijken. Je hebt ook veel contact met de medewerkers die betrokken zijn. Dus dat stimuleert: je weet dat je mensen helpt.”

Vertrouwd

Dirk: “Aangezien ik de organisatie Broeders van Liefde al ken, lijkt het voor mij niet alsof ik helemaal opnieuw begin. Natuurlijk is het een andere omgeving, met nieuwe mensen en een specifieke werking, maar toch voelt het ook wel vertrouwd. Ik ken de functie, ik weet wat er goed en minder goed werkt in een andere voorziening en kan die kennis meenemen. Dat maakt het ook gemakkelijker om op te starten. Ik hoef me niet maandenlang in te werken. Door de interne wissels bouw je ook een groot netwerk uit, waardoor je expertise uit de ene voorziening kan binnenbrengen in de andere. Dat zie ik als een grote meerwaarde van de groep. Ik geloof dat het waardevol is als mensen hun hele leven in dezelfde functie blijven

en bij dezelfde werkgever, dat vraagt een zeer groot engagement, maar voor mij werkt deze manier van werken erg goed. Het houdt me flexibel en ik geloof dat het ook wel innovatie stimuleert. Als mensen daarvoor openstaan, denk ik dat het een mooie kans kan zijn om de blik te verruimen en nieuwe ervaringen op te doen.”

WIE IS DIRK DIDDEN?

- // Dirk Didden (54) is sinds kort facilitair directeur bij OC Styrka.
- // Hij is getrouwd met Yoko en woont in Scherpenheuvel.
- // Dirk houdt van fietsen, lekker eten en uitstapjes met een cultureel tintje of uitjes in de natuur.

Ik heb een nieuwe werkplek, met nieuwe mensen en een specifieke werking, maar toch voelt mijn opdracht hier ook wel vertrouwd

“Ik heb mijn hart verloren aan het eerste leerjaar”

Van kleuterjuf naar lagere schooljuf

naar meer. Nu schoolt ze zich bij zodat ze opnieuw als leerkracht in de eerste graad van het lager onderwijs terecht kan. “Ik vind het fantastisch dat je de vooruitgang van de leerlingen in het eerste leerjaar zo goed kan zien.”

Flexibel

Tess: “Ik ben altijd heel flexibel geweest als het op werk aankomt. Waar de nood het hoogst is, spring ik gerust bij. Ondertussen ben ik tien jaar bezig als kleuterjuf: ambulante uren vervangen, in de kleuterschool van Don Bosco Baarle, in de kleuterschool van De Berenboot, bij de jonge kleuters, bij de oudere kleuters ... Ik heb altijd wat gewisseld. Vorig jaar vroeg mijn directie of ik bijspronguren wilde geven aan de oudste kleuters en de leerlingen van het eerste leerjaar (een initiatief om de opgelopen achterstand door corona weg te werken, n.v.d.r.). Ik merkte meteen dat ik het fantastisch vond om in het eerste leerjaar te staan.”

Creativiteit

Tess: “Toen viel de juf uit het eerste leerjaar uit, en vroegen ze mij of ik haar wilde vervangen. Ik heb er dat schooljaar echt mijn hart verloren. Je ziet zoveel vooruitgang. Leerlingen komen binnen als kleuters, en plots kunnen ze letters, woorden en zinnen lezen. In het basisonderwijs kan je ook een handboek gebruiken, waardoor je meer houvast hebt. Maar je kan er natuurlijk wel nog je eigen toets aan geven, en net dat vind ik leuk. Als kleuterjuf ben ik het gewend om met heel concreet materiaal te werken en veel creativiteit te gebruiken tijdens de

Tess werkt al tien jaar als kleuterjuf in Don Bosco Baarle en in de Berenboot (een afdeling van Don Bosco, n.v.d.r.). Vorig jaar viel ze er in voor een juf in het eerste leerjaar, en dat smaakte

lessen. Ik merk dat dat ook heel goed werkt bij de kinderen uit het eerste leerjaar. Daarnaast ben ik het gewend om veel te differentiëren, omdat dat in de kleuterklas erg belangrijk is. Ik geloof dus zeker dat ik bepaalde troeven heb als kleuterjuf die een meerwaarde zijn voor de leerlingen van de eerste graad van het lager onderwijs.”

Postgraduaat

Tess: “Ondertussen sta ik terug in de kleuterklas, maar ik droom ervan om opnieuw in het eerste leerjaar te staan. Daarom volg ik nu een postgraduaat ‘van kleuter naar lager’, aan de Karel de Grote Hogeschool in Antwerpen. In het begin had ik wel een beetje schrik om opnieuw op de schoolbanken te zitten. Ging ik niet te oud zijn? Maar ik bleek één van de jongsten van de groep! Velen zitten daar omdat ze de kloof tussen de kleuterklas en het eerste leerjaar kleiner willen maken.

Ik geloof dat interne mobiliteit waardevol kan zijn, maar niet dat het per se nodig is. Sommige mensen zijn gewoon geboren voor hun vak

4

WIE IS TESS HAECK?

- // Tess Haeck (32) is kleuteronderwijzeres bij Don Bosco Baarle (campus De Berenboot).
- // Ze woont samen met Yuri in Zaffelare, met dochter Oona (8) en zoon Morice (3).
- // In haar vrije tijd plaatst ze gelnagels.

Of omdat ze bijvoorbeeld meer willen leren over schrijfmotoriek. Ik vind het alleszins heel interessant om zoveel bij te leren en ben erg gemotiveerd.”

Natuur talent

Tess: “Ik geloof dat interne mobiliteit waardevol kan zijn, maar niet dat het per se nodig is. Sommige mensen zijn gewoon geboren voor hun vak. Als een bepaalde juf fantastisch is bij de peuters, heeft ze dan nood aan een jaar bij de oudste kleuters, puur voor de ervaring? Het kan wel kansen bieden voor mensen die nood hebben aan iets nieuws, of voor zij die misschien beter zouden passen op een andere plek of functie. Ik hoop alleszins na mijn opleiding in het eerste leerjaar te kunnen starten. Dat zie ik me zeker de komende 20 jaar met veel plezier doen!”

Ze noemen me soms **KABOUTER KWEBBEL**

Wat wou je later worden toen je kind was? Ik had veel dromen, en wilde heel veel verschillende jobs uitvoeren. Stewardess worden, meedraaien op een spoeddienst of in een operatiekwartier, mijn eigen kledingboetiek openen ...

Wat spreekt je aan in jouw werk? De dankbaarheid die we terugkrijgen van de mensen is en blijft enorm. Daarvoor ga ik werken. Bewoners die me kennen, naar me vragen, mij complimentjes geven: dat doet een zorgverlener plezier!

Welk moment op je werk zal je altijd bijblijven? Toen iemand mij op zijn sterfbed een blonde trappist vroeg, en ik hem die gaf met een rietje.

Hoe denk je dat je collega's je ervaren? Kabouter Kwebbel noemen ze me soms wel. Ik babbel en lach graag. Dat ik een harde werker ben, heb ik ook al wel eens gehoord. Maar de negatieve kantjes durven ze natuurlijk niet luidop zeggen 😊

Welke eigenschap zie je liever niet bij collega's? Ik hou niet van mensen die bewust zwaar werk doorgeven aan iemand anders. Ook roddelen of kliekjes vormen, vind ik niet fijn.

Bij welke collega sta je in het krijt? Bij een paar collega's die me altijd helpen met mijn computer-problemen. Maar ook bij de mensen die naar me luisteren als ik het mentaal wat moeilijker heb op het werk.

Wat beschouw je zelf als je grootste prestatie? Iemand die stervende is gelukkig maken door hem of haar te helpen bij het vervullen van de laatste wensen.

Wanneer ga je tevreden naar huis? Als de bewoners tevreden zijn en er zich geen incidenten hebben voorgedaan.

Van welke gewoonte wil je het liefst af? Ik vergis me wel eens van shift. Dan ga ik 's ochtends vroeg werken maar blijkt dat ik eigenlijk een late shift heb die dag ... En te laat komen, dat ook.

Wat is het grootste compliment dat je ooit kreeg? 'Als ik jou zie, ben ik helemaal in de wolken, knapperd'.

Bij wie kan je altijd terecht? Bij mijn diensthoofden en bij de directie, maar ook bij collega's.

Waar word je verdrietig van? Als ik iemand anders zie huilen, begin ik zelf te wenen. Maar ook wanneer iemand me zegt dat hij of zij niet lang meer te leven heeft.

Waar kom je tot rust? Aan zee. Ik kan er uren zitten kijken en genieten van de golven en de wind. Maar ook in mijn tuin kan ik ontspannen. Of in een heet bad met een glaasje en kaviaar of oesters!

Welke persoon bewonder je het meest en waarom? Ik bewonder de mensen die jarenlang vechten tegen ziektes zoals kanker. Mensen die iedere dag willen en moeten vechten voor hun leven. Maar ook mensen met psychische problemen die op lange wachtlijsten staan voor ze de nodige hulp kunnen krijgen. Ze blijven maar volhouden, hoe moeilijk het ook is.

Wie mag jou altijd wakker bellen? Mijn ouders, kinderen, broer en zus. Voor de rest liefst niemand 😊

Hoe wil je herinnerd worden? Als een keiharde werkende mama die alles doet voor haar gezin. En daarnaast ook als een lieve, grappige vrouw waar je plezier mee kan maken en die ook behulpzaam is.

Wat heb je altijd al eens willen doen? Op reis gaan naar Afrika, een modeshow lopen op wereldniveau of lingerie-model zijn.

Wat is jouw levensmotto? Leef je leven zoals jij dat wil. En geniet van het leven, want het duurt maar even.

Waar put jij kracht uit? Wanneer ik naar mijn kinderen kijk en zie dat ze gelukkig zijn en niets tekortkomen. Maar ook uit mijn hobby's en mijn job.

Welke waardevolle les heeft het leven je geleerd? Dat niet iedereen je vriend is. En dat je zonder verwachtingen niet teleurgesteld kan worden. Leef van dag tot dag en dan zie je wel wat er op je pad komt.

Waar droom je nog van? Van de Lotto of EuroMillions winnen.

Wat vind je leuk aan de lente? Bloemen planten, naar de bloesems kijken ... En het gras afrijden. Want ik hou van de geur van vers gemaaid gras!

Wie tovert altijd een glimlach op jouw gezicht? Mijn kinderen en mijn ouders.

23

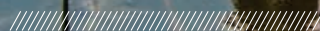
antwoorden

Lien Vermoote (44)

Zorgkundige
in woonzorgcentrum
Huize Nazareth in Tienen

“

Ik heb altijd al eens
lingeriemodel willen zijn

Brug

Van links naar rechts: Saskia, Mathilde en Romy

Binnen-Buiten

Mobiele ondersteuning voor (ex-)gedetineerden

WIE?

Romy Vandevooort (51), Saskia Switten (49) en Mathilde Rutten (30) werken alle drie bij OC Sint-Ferdinand. Romy is er verantwoordelijke mobiele werkingen, Saskia inhoudelijk zorgcoördinator en Mathilde begeleider binnen het team begeleid wonen. Samen zetten ze hun schouders onder het pilootproject 'Brug Binnen-Buiten'.

WAT?

MOBIELE ONDERSTEUNING VOOR RE-INTEGRATIE!

De overgang van een verblijf in de gevangenis naar het 'gewone leven' is ontzettend groot. Voor mensen met (een vermoeden van) een beperking is die overgang nog veel ingrijpender. Na hun vrijlating worden ze plots geconfronteerd met een eindeloze keuzevrijheid en hoge, vaak onduidelijke verwachtingen in onze snel draaiende maatschappij. Het project Brug Binnen-Buiten biedt hen mobiele ondersteuning met

als doel hen maximaal te helpen bij hun re-integratie in de maatschappij. We krijgen soms wel eens de vraag wat ons dan juist onderscheidt van andere instanties zoals het OCMW, CAW, CGG ... Het grootste verschil tussen wat wij doen en het bestaande aanbod is dat wij hand-in-hand begeleiding bieden. De deuren van onder andere het OCMW staan inderdaad open voor mensen die net vrijgekomen zijn, maar wij gaan hen letterlijk afhalen aan de poort van de gevangenis om samen naar die bestaande instanties te gaan.

VOOR WIE? VOLWASSENEN MET EEN BEPERKING!

We bieden ondersteuning aan volwassenen (18+) met (een vermoeden van) een beperking. Denk aan personen die buitengewoon onderwijs hebben gevolgd, personen die weinig weerbaar zijn, die niet of moeilijk kunnen lezen of schrijven, die impulsief zijn of het moeilijk hebben om met geld om te gaan ... We richten ons grofweg op twee groepen: mensen die momenteel nog in de gevangenis verblijven en uitzicht hebben op een mogelijke vrijlating, en mensen die recent zijn vrijgekomen. Omdat ons project regionaal ingebed is, begeleiden we bovendien in de eerste plaats mensen die in de westelijke helft van de provincie Limburg gaan wonen. Naast al deze criteria, vinden we één ding erg belangrijk: de persoon moet openstaan voor begeleiding en moet bereid zijn onze ondersteuning toe te laten. Dat is vaak niet zo evident, want we merken dat bij onze doelgroep het vertrouwen in de hulpverlening vaak ver zoek is. Ze denken: 'jij bent de zoveelste die me komt zeggen wat ik moet doen'. We zetten dus erg in op het opbouwen van een soort van vertrouwensband. Dat doen we onder meer door te proberen om reeds in de gevangenis van start te gaan met onze gesprekken.

HOE? AANKLAMPEND EN HANDICAPSPECIFIEK!

In de eerste plaats bieden wij aan onze doelgroep psychosociale ondersteuning op alle levensdomeinen. Maar het gaat verder dan dat. We nemen hen letterlijk bij de hand om naar bepaalde instanties te gaan, zowel voor hun vrijlating (*bijvoorbeeld wanneer gedetineerden de gevangenis even mogen*

verlaten om werk te zoeken, n.v.d.r.) als erna. Dat kan gaan over het zoeken naar een woonst, naar werk of een dagbesteding. Niet iedereen kan lezen en schrijven en niet iedereen heeft de draagkracht om zelfstandig naar die instanties te gaan. En daar proberen wij bij te helpen. Daarnaast proberen we ook te ondersteunen of bemiddelen bij het contact met familie en vrienden. Een netwerk hebben is heel erg belangrijk. Belangrijk daarbij is het principe van vraaggestuurde ondersteuning: de inhoud, frequentie en duur van onze begeleiding laten we echt afhangen van de ondersteuningsnood van de cliënt. Bovendien werken we zo inclusief mogelijk: dat wil zeggen dat we streven naar maximale samenwerking en verwijzing naar de reguliere diensten. Er is wel hulp zoals bijvoorbeeld het CAW, maar wij bieden echt handicapspecifieke ondersteuning aan.

SINDS WANNEER? SINDS 17 MAART!

In de zomer van 2022 kondigde het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) haar pilootproject 'Rechtstreeks Toegankelijke Hulp' (RTH) aan. Na een grondige brainstorm en met de input van het hele team werkten we een projectvoorstel uit. We gingen ook te rade bij 'De Schakel' en 'Limes', twee afdelingen binnen OC Sint-Ferdinand die heel wat ervaring hebben met onze doelgroep.

In het najaar van 2022 keurde het VAPH ons projectvoorstel goed. We werkten naarstig verder, en Mathilde, die vroeger woonbegeleider op een andere afdeling was, engageerde zich om het project op de werkvloer waar te maken. Op vrijdag 17 maart mocht Mathilde starten met de begeleiding van de eerste ex-gedetineerde. In totaal is er ruimte voor de begeleiding van 10 personen. In principe is de subsidiëring door het VAPH van tijdelijke aard (tot en met 30 juni 2024), maar we hopen dat we het project ook daarna kunnen verderzetten.

WAT NU? BEKENDMAKING EN OUTREACH!

De komende tijd willen we meer en meer cliënten gaan begeleiden. Bovendien zullen we ons richten op de ondersteunende diensten, zowel binnen als buiten de gevangnissen. Dat doen we enerzijds om ons aanbod bij hen bekend te maken, zodat zij cliënten naar ons kunnen doorverwijzen, maar ook omdat we die diensten zelf willen ondersteunen. Door eerstelijnszones te adviseren vanuit onze expertise, kunnen wij ervoor zorgen dat hun aanbod nog beter afgestemd wordt op de noden van onze doelgroep. In verbindende netwerken kunnen we dan samen onze cliënten als het ware 'dragen' in hun re-integratie in de maatschappij.

De overgang van een verblijf in de gevangenis naar het 'gewone leven' is ontzettend groot. Voor mensen met een beperking is die overgang nog veel ingrijpender

Begin mei werd Sint-Idesbald, een secundaire school voor buitengewoon onderwijs in Roeselare, getraakteerd op een exclusieve DJ-set van radiopresentator en BV Sven Ornelis. Honderden leerlingen sloten er de schoolweek dansend en zingend af tijdens de ‘Final Count Down Party’. De reden voor dat feestje? Ze wonnen de wedstrijd van Fracarita Belgium, die op zoek ging naar de school met de meest opvallende en originele activiteiten in het kader van de Zuidactie ‘Down in Afrika’. Leerkracht Fien Geldof: “Onze leerlingen haalden voor de campagne niet het meeste geld op, maar de Zuidactie leeft wel echt op onze school. Ik vind het mooi dat de jury daar rekening mee gehouden heeft.”

Final Count Down Party VOOR ZUIDACTIE ‘DOWN IN AFRIKA’

NIKKIE STEYAERT EN JONAS SCHERRENS | JONAS SCHERRENS EN NATHALIE DEMUYNCK

Ieder jaar organiseert Fracarita Belgium de Zuidactie. Het thema van de campagne van dit jaar is ‘Down in Afrika’. De campagne steunt de uitbouw van onderwijs voor kinderen met het downsyndroom in Afrika. Net zoals altijd, gingen veel voorzieningen en scholen van Broeders van Liefde ook dit jaar enthousiast aan de slag met het campagnemateriaal. Maar Fracarita Belgium had nog een bijzondere verrassing in petto: ze organiseerde een wedstrijd waarbij alle secundaire scholen van Broeders van Liefde werden uitgedaagd om zo origineel en creatief mogelijk acties op poten te zetten voor de Zuidactie. De prijs: een DJ set van Sven Ornelis! BuSO Sint-Idesbald kwam als winnaar uit de bus. De jury van Fracarita Belgium was namelijk erg onder de indruk van de leuke teambuildingsactiviteiten die verschillende klassen organiseerden. Bovendien maakten de leerlingen van de afdeling Hout

Bovenbouw zelf een chukudu (een Congolese houten reuzestap) die gebruikt wordt om zware objecten te verplaatsen!

Fien Geldof, BuSO leerkracht Algemene en Sociale Vorming bij Sint-Idesbald: “We gaan ieder jaar aan de slag met de Zuidactie. We willen onze leerlingen een brede kijk geven op de wereld en de Zuidactie is daarvoor de ideale gelegenheid: het zijn echte verhalen van echte mensen en er is veel concreet materiaal beschikbaar om mee te werken. Mijn collega en ik trekken de Zuidactie op onze school, maar er zijn veel leerkrachten die er mee hun schouders onder zetten en met de campagne aan de slag gaan tijdens hun lessen. Zo ook meester Koenraad, leerkracht houtbewerking. Hij was meteen enthousiast over het

idee om een chukudu te bouwen. Ik ben blij dat de jury hier zo lovend over was.”

Of ze de eerste plaats had zien aankomen? “Helemaal niet. Ik geloofde eerst niet dat we echt gewonnen hadden. Onze school zet vooral veel in op sensibilisering, want onze doelgroep heeft het vaak niet zo breed. We zijn zeker niet de school die het meeste geld in het laatje brengt voor de campagne. Maar de Zuidactie leeft wel bij de leerkrachten en de leerlingen. Ik ben erg blij dat ook daar rekening mee gehouden werd. Voor mij voelt het feit dat we tot winnaar gekroond werden echt als een bevestiging dat we goed bezig zijn, dat onze inspanningen gewaardeerd worden en dat Fracarita Belgium vindt dat we het goed aanpakken.”

Een kijkje achter de schermen met Sven Ornelis!

interview met

Frank Vandenbroucke

////////////////////

“Winst- gedrevenheid

**in zorg en welzijn
moet gebannen worden”**

Te weinig verpleegkundigen en te veel gedwongen opnames. Te weinig bedden en te veel geïnterneerden in onze gevangenissen. Te weinig vertrouwen in de politiek en te veel mentale problemen in de samenleving. Aan contrasten geen gebrek in onze gezondheidszorg en dus leek het ons hoog tijd om eens naar de Wetstraat te trekken voor een gesprek met federaal minister van Volksgezondheid en voormalig Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke. “Wat nodig is om te kunnen samenwerken is de wil om samen te werken.”

“Op tijd en stond een broodje eten”, grapt hij als we hem in een vergaderzaaltje op de tweede verdieping vragen hoe hij deze job eigenlijk fysiek en mentaal volhoudt. Waarna hij uit de broodjes die tussen ons in staan geduldig, maar tevergeefs, op zoek gaat naar een vegetarisch exemplaar om zich uiteindelijk flexibel te schikken in het aanbod en een hap te nemen. “Hoewel dit kolossale broodjes zijn, probeer ik het gewoonlijk in de kleine dingen te zoeken”, lacht hij. “Op tijd en stond een wandeling met mijn vrouw maken of tijd uittrekken voor een goed concert ... Ik moet mijn hoofd soms echt kunnen leegmaken, eens een frisse douche door mijn gedachten laten lopen. Kijk, er is geen wonderrecept, maar variatie in het leven is erg belangrijk. Wie 7 op 7 uitsluitend met hetzelfde bezig is, zal wellicht problemen krijgen.”

SCHOOLPSYCHOLOGEN

dichtbij: Hoe komt het eigenlijk dat mentaal welzijn zo aan belang wint? Zijn er meer mensen met mentale problemen of wordt er gewoon meer over gesproken?

Frank: “Beide. Het aantal mensen dat te maken krijgt met problemen in de sfeer van geestelijke gezondheid is de laatste 30 jaar inderdaad groeiende. Dat is een objectief en wetenschappelijk feit. Anderzijds is er ook meer aandacht voor. Dat heeft te maken

met corona, maar ook met het feit dat bekende en minder bekende mensen het taboe radicaal opzijschuiven. De grootste switch in mijn ogen is dat veel mensen beseffen dat het oké is om hulp te vragen. Het is een hele goeie evolutie dat alles bespreekbaarder wordt en het spoort ook met onze acties om laagdrempelige hulp toegankelijker te maken.”

dichtbij: Ook veel kinderen en jongeren kampen met psychische problemen. Welke rol zie je hier voor het onderwijs in het algemeen en voor leerkrachten in het bijzonder?

Frank: “Een heel belangrijke rol. Ik heb een aanbod gedaan via de CLB-sector aan de onderwijswereld om onze eerstelijns psychologische zorg ook uit te rollen in de scholen. Dat betekent heel concreet dat CLB's en scholen een beroep kunnen doen op psychologen voor individuele- en groepsessies. We willen dat scholen, CLB's en onze netwerken geestelijke gezondheidszorg samenwerken. Heel kleinschalig door elkaar gewoon te kennen en door te verwijzen, of intensiever, bijvoorbeeld door de aanwezigheid van een psycholoog of een orthopedagoog in een school. Men is hier heel tevreden mee.”

dichtbij: Dat is goed, maar uiteindelijk staan de leerkrachten

het dichtst bij de jeugd en hun zorgen en bekommernissen. Dat is niet evident ...

Frank: “Een goede leerkracht is iemand die leerlingen goed kan observeren, zowel om talenten te ontdekken als om problemen te spotten. Tijdig doorverwijzen naar leerlingenbegeleiding of CLB is zeker hun taak. Ze vervullen een brugfunctie en oprechte aandacht voor leerlingen kan daarin heel betekenisvol zijn. Maar uiteraard moet het werkbaar blijven en moeten ze met een zekere rust in de job kunnen staan.”

KLAVERTJE VIER

dichtbij: En daar knelt het schoentje ook in het onderwijs. De arbeidskrapte is een probleem dat in alle sectoren naar boven komt. Op de jobsite van Broeders van Liefde zien we het aantal vacatures jaar na jaar toenemen. Voor sommige beroepen vinden we gewoon geen kandidaten. Hoe zou je dat aanpakken als directeur van een zorgvoorziening?

Frank: “Tijdens werkbezoeken hoor en zie ik vaak hele creatieve en mooie voorbeelden, maar ik denk dat ik op dit vlak nu wel voor mijn eigen deur moet vegen. De federale regelgeving moet grondig herbekeken worden. We werken aan een nieuwe ‘zorgladder’ waarin verschillende beroepsprofielen

“

In een volgende legislatuur zouden kinderopvang en onderwijs best door dezelfde minister beheerd worden

in de verpleegkunde beter hun plaats moeten vinden en waarin een oplossing wordt geboden voor de toekomst van HBO5-verpleegkundigen. Ik heb intussen ook een interessant advies gekregen van een onafhankelijke expertengroep over taakverschuiving, taakdifferentiatie en taakdelegatie in het verpleegkundig beroep, op basis waarvan ik breed overleg wil plegen. Tegen eind 2023 moet dit uitmonden in een omvattende hervorming.”

dichtbij: Dat klinkt nogal theoretisch. Hoe zal dat het probleem van de arbeidskrapte oplossen?

Frank: “Of werk werkbaar en aantrekkelijk is, wordt bepaald door een klavertje vier. Ten eerste moet je het werk kunnen doen waarvoor je opgeleid bent en moet je op je waarde

ingezet worden. Dat gebeurt vandaag onvoldoende. Ik zie verpleegkundigen taken uitvoeren die eigenlijk niet bij hun job passen. Ten tweede moet je voldoende dingen zelf kunnen beslissen. Soms wordt die autonomie uitgehold. Moet je als verpleegkundige altijd een voorschrift hebben van een arts om een pijnstillertoe te dienen? Ik zou denken van niet. Ten derde is er een duidelijk kader nodig voor samenwerking, en daarom gaan we ‘gestructureerde zorgequipes’ een duidelijke eigen plaats in de wet geven. En ten slotte moet je zorgen voor doorgroei-mogelijkheden voor mensen. Precies daar is het cruciaal dat er variatie is binnen het beroep zodat een vlakke loopbaan weer wat reliëf kan krijgen. ‘Dé verpleegkundige’ bestaat niet. Wat wel bestaat zijn logistiek assistenten, zorgkundigen, basisverpleegkundigen,

gespecialiseerd verpleegkundigen, klinisch verpleegkundige onderzoekers. Als we erin slagen om een goeie ladder te bouwen met treden die niet te ver van elkaar liggen, dan kunnen we voor mensen die in de zorg beginnen werken veel meer professioneel perspectief bieden.”

EEN MINISTER VAN KINDEREN

dichtbij: Wij zijn bij uitstek een intersectorale organisatie met expertise in heel veel sectoren. We leggen jou even dit gedachte-experiment voor: wat zouden de voor- en nadelen zijn van een minister die meer transversaal werkt, bijvoorbeeld een minister van Kinderen tussen 0 en 12 jaar in plaats van een minister van Armoede, Volksgezondheid, Onderwijs, Welzijn?

Frank: “Interessante vraag. We moeten in het algemeen inderdaad veel meer op een holistische manier kijken naar beleid. Problemen van mensen zijn nu eenmaal heel veelzijdig. We moeten stoppen met te werken vanuit de optelsom van allerlei belangen en verzuchtingen van allerlei individuele groepen en sectoren. Een manier om onszelf daartoe te dwingen, is samen met alle regeringen een aantal gezondheidsdoelstellingen vast te leggen die ver buiten de strikte grenzen van gezondheidszorg of ziekteverzekering reiken en waar we dus samen over alle beleidsdomeinen heen verantwoordelijk voor zijn. Binnen het RIZIV zal ik daarom een commissie installeren die op basis van wetenschappelijke expertise nadenkt over zo’n gezondheidszorgdoelstellingen. En op basis daarvan moeten prioriteiten bepaald worden, en kunnen ook transversale projecten opgezet worden, die door de bestaande silo’s van de gezondheidszorg breken, zoals we nu al plannen rond perinatale zorg of eetstoornissen.”

“

Een goeie leerkracht is iemand die leerlingen goed kan observeren, zowel om talenten te ontdekken als problemen te spotten

////////////////////////////////////

dichtbij: Maar een minister van Kinderen tussen 0 en 12 jaar komt er niet ...

Frank: “Hm... mensen tussen 0 en 12 jaar hebben te maken met gezondheidszorg, ruimtelijke ordening, sport, cultuur, onderwijs ... Dat zijn nogal verschillende beleidsdomeinen en ik denk niet dat er een minister bestaat die dat allemaal kan behappen. Ik zie wel veel kansen in het hergroeperen van sommige bevoegdheden, al is het maar voor 1 legislatuur. Ik beheerde zelf bijvoorbeeld de domeinen ‘werk’ en ‘onderwijs’ gedurende 5 jaar samen. Zo kon ik inzetten op het versterken van het overleg tussen die twee sectoren. Nu ga ik mijn boekje te buiten, want ik spreek niet graag over andere domeinen, maar persoonlijk denk ik dat in een volgende legislatuur kinderopvang en onderwijs best door dezelfde minister beheerd worden. De betrokken administraties hebben wel al initiatieven genomen om deze beleidsdomeinen beter op elkaar af te stemmen, maar als we dat niet eens in handen van dezelfde minister leggen, dan zal dat toch moeilijk blijven.”

STAATSSTRUCTUUR

dichtbij: Ook voor mensen met een langdurige psychische zorgnood zou een aanpak over diverse levensdomeinen zoals wonen, arbeid, huisvesting of geestelijke gezondheidszorg een absolute meerwaarde zijn om de zorg op te trekken naar een kwaliteitsvol niveau. Maar tegelijk zien we een landschap geestelijke gezondheidszorg dat erg versnipperd is met een wildgroei aan netwerken en tegengestelde overheidsbelangen ...

Frank: “Orde brengen in de rommelige bevoegdheidsverdeling en in de staatsstructuur zou helpen, maar dat wordt veel te vaak als een excuus ingeroepen om niet samen te werken. Schrijf maar op: wat nodig is om te kunnen samenwerken is de wil om samen te werken.”

dichtbij: Bedoel je nu dat er een cultuur van onwil is?

Frank: “Te gemakkelijk zeggen politici ‘de staatsstructuur is verschrikkelijk en daarom kunnen we niet goed werken’. Het eerste deel is correct, maar het tweede is een beetje kort door de

bocht. Op het terrein zie ik nu eenmaal wel heel mooie samenwerkingen ontstaan. Ik was deze week nog in Leuven waar 8 verschillende diensten samenwerken rond kwetsbare ouders en kinderen. Het feit dat er achter het project een heel complexe financiële structuur, protocollen en overlegorganen zitten, is op geen enkele manier merkbaar voor de kinderen en ouders die daar komen. Of, om terug te komen op wat ik zei over onze samenwerking met onderwijs: kinderen zullen kunnen genieten van een aanbod van psychologen via de betrokken scholen en CLB’s, maar zullen niks merken van de achterliggende administratieve afspraken en het feit dat hier federaal geld gebruikt wordt in een Vlaams beleidsdomein. Overigens, de netwerken geestelijke gezondheidszorg, gefinancierd door de federale én Vlaamse overheid, zijn op zichzelf platformen waar we over bevoegdheden heen kunnen samenwerken. En zo hoort dat wat mij betreft ook. Om ons interfederaal plan geïntegreerde zorg te doen slagen, zal er in de eerste plaats een cultuur van samenwerking nodig zijn. Ik zou willen dat onze staatsstructuur simpler was, maar daar moeten we niet op

wachten. Het moet nú beter worden voor de mensen.”

SODEXO

dichtbij: Hoe kijk je naar de aanhoudende stijging van het aantal gedwongen opnames (*mensen die door de rechter verplicht opgenomen moeten worden, n.v.d.r.*) in ons land? Er komen momenteel steeds meer mensen in de crisisopvang terecht, terwijl de sector de voorbije jaren net heel wat bedden moest afbouwen om die te vervangen door bijvoorbeeld mobiele teams en zorg aan huis.

Frank: “De hervorming van de wet op gedwongen opnames, maar bijvoorbeeld ook de wet rond internering (*voor mensen die een misdrijf pleegden en ontoerekeningsvatbaar verklaard worden, n.v.d.r.*) hebben niet geleid tot een daling van het aantal mensen dat opgenomen wordt, integendeel. Die wetten moet dus geëvalueerd en waar nodig herschreven en aangepast worden, maar ondertussen wil ik niet zomaar toekijken. Precies daarom doen we een hele reeks investeringen om de crisisinterventie sterker, specifiek en menselijker maken. Enerzijds wil ik dus investeren in die laagdrempelige zorg waar we het al eerder over hadden, maar ook in de hooggespecialiseerde zorg.”

dichtbij: Sinds enkele jaren worden 2 nieuwe FPC's in Antwerpen en Gent uitgebaat door onder meer Sodexo, met een kortdurend positief effect op het aantal geïnterneerden in onze gevangenissen, maar ondertussen zitten we weer aan 7%. Straks komen er nog eens 3 FPC's voor geïnterneerden bij, maar wellicht kan ik jou hier binnen 5 jaar weer dezelfde vraag voorleggen. Als dit een maatschappelijk probleem is, moet de politiek dan niet gewoon veel meer geld uittrekken voor

geestelijke gezondheidszorg dan de 6% van het totale budget dat nu is voorzien?

Frank: “Het klopt dat er sowieso een langetermijntrend bezig is van toenemende psychische én psychiatrische problematieken in onze samenleving en daarvan zien we de triestige gevolgen terug op vele domeinen. Maar federaal zijn we van 39 miljoen naar 152 miljoen gegaan voor de eerstelijns psychologische zorg. We investeren tientallen miljoenen in extra capaciteit voor kinderen en volwassenen, 15 miljoen voor HIC (high intensive care), we versterken de mobiele teams ... Ik ben zeker niet zelfgenoegzaam over de omvang van deze inspanningen, want er zal nog meer nodig zijn, maar tegelijkertijd wil ik beklemtonen dat het niet alleen draait om meer geld. Even belangrijk is dat we hervormen. Meer van hetzelfde is niet per se beter. Met die 152 miljoen willen we bijvoorbeeld echt een cultuuromslag maken weg van de curatieve een-op-een gezondheidszorg uit de jaren '60 naar 'volksgezondheid' in de letterlijke betekenis van het woord. Onze netwerken geestelijke gezondheidszorg moeten in de regio die zij bedienen kijken naar de prioritaire problemen en op zoek gaan naar de kwetsbare mensen, groepsessies opzetten, outreachend werken, vindplaatsen installeren waar onze klinisch psychologen zelf naartoe trekken ... Dat is echt een cultuurwijziging. Ik ben onlangs iemand tegengekomen uit de geestelijke gezondheidszorg die me zei: wat je nu doet, daarvan zal men later zeggen dat het een mijlpaal was. Dit kan echt een omslag betekenen, weg van 'problemen-achteraf-oplossen-op-individuele-basis-voor-wie-de-weg-gevonden-heeft' naar 'een proactieve groepsgerichte benadering vanuit de netwerken die er al zijn'. De vraag is dus niet alleen: heb je een miljard of 100 miljoen. De vraag is: slaag je erin om stap voor stap de cultuur en de aanpak te wijzigen.”

dichtbij: Sodexo is trouwens een commerciële speler binnen de zorgsector. Wanneer zien we het eerste ziekenhuis dat zoals veel woonzorgcentra volledig door een commerciële speler wordt uitgebaat?

Frank: “Ik kan daar heel kort over zijn. We zijn er gespaard van gebleven tot nu toe op federaal niveau, want onze ziekenhuizen zijn in handen van non-profitorganisaties. En dat moet zo blijven. Winstgedrevenheid in de zorg moet gebannen worden, zowel uit de ouderenzorg als uit de zorg- en welzijnssector in het algemeen. En waar de slinger nu al doorslaat moet die dringend teruggedraaid worden.”

WIE IS FRANK VANDENBROUCKE?

- // Frank Vandebroucke (*1955) is vicepremier en federaal minister van Volksgezondheid & Sociale Zaken.
- // Hij omschrijft Broeders van Liefde als 'een organisatie met een groot engagement die streeft naar een zekere excellentie.'
- // Zijn favoriete muziekstuk/muziekgroep is 'Summertime' van Gershwin, een prachtig wiegelied over vrijheid en geborgenheid. Zijn laatste concert was Klavierconcerto nr. 2 voor de linkerhand (1924) van de Oekraïense componist Sergei Bortkiewicz, waarvan hij diep onder de indruk was.
- // Een film die hem gepakt heeft, was CLOSE.

EEN ZOMERS DAGJE MET KORTINGEN VIA BENEFITS AT WORK

Bespaar het hele jaar
door op je aankopen bij o.a.:

WIE IS EVELYNE COPPENS?

- // Evelyne Coppens (43) is ondersteuner bij Divergent.
- // Ze is getrouwd met Jeroen en heeft een pluszoon Berre (16) en een zoontje Lias (4).
- // Evelyne houdt van fotografie, haar gezin en creatief bezig zijn.

Broeders van Liefde
ONDERWIJS EN ZORG

[BROEDERSVANLIEFDE.BENEFITSATWORK.BE](https://broedersvanliefde.benefitsatwork.be)

Proficiat!

Carine Maelfait, Marijke Van Schoors, Nathalie Peeters, Ruben Kellens, Tiny De Schepper, Ann Van Overberghe, Vera De Muynck, Jolien Schreyen, Francesca Marini en Flori Steenaert wonnen elk een Decathlon voucher! De winnaars zullen een mailtje ontvangen van Corporate Benefits. Veel sportplezier!

Win

1 van de 10 vouchers van Casa t.w.v. 25 euro! Deelnemen kan van 1 juni tot en met 31 juli via het wedstrijdformulier. Surf naar

broedersvanliefde.benefitsatwork.be/offer/49873 of scan de QR-code!

Als medewerker van Broeders van Liefde kan je gratis registreren op het platform van Corporate Benefits, met je zakelijk mailadres of met een privémailadres en het wachtwoord Dichtbij22. Lukt het je niet om een account aan te maken? Neem contact op met de helpdesk van Corporate Benefits: support@benefitsatwork.be

Noodgeval

Ik ben een liedjesdenker. Zo goed als dagelijks roepen bepaalde zinnen, emoties en situaties liedjes of muziekstukken bij me op. De muziek versterkt of verzacht op dat moment voor mij de emotie. 'We zullen doorgaan' van Ramesses Shaffi, 'Goeiemorgen, morgen' van Nicole en Hugo en 'Happy' van Pharell Williams, staan met stip op mijn – tijdens het schrijven van deze column ontstane – shortlist. Daar komt nu een topper bij.

Drie stukadoors, 'plekkers' zoals ze hier in de streek genoemd worden, richten samen een bandje op met de toepasselijke merknaam Goldband. Hun single 'Noodgeval' is een echte oorworm. Als trotse bezitter van rimpeldagen behoor ik misschien niet tot de eigenlijke doelgroep van deze muziek, maar toch ben ik fan. Bij de eerste maten gaat er een autonoom signaal vanuit mijn hersenen naar mijn lichaam dat zegt: beweeg, dans! Een gelukzalige glimlach verschijnt vanzelf op mijn gezicht.

Nochtans is een noodgeval op zich geen reden tot positiviteit. Maar dat maakt het voor mij juist zo sterk. Bij de grote en kleine problemen die dagelijks mijn pad kruisen, kan een simpel melodietje als 'dit is een noodgeval, help me uit de brand' maken dat er een omdenken gebeurt in mijn brein. Afhankelijk van de context, zing ik het ook effectief en zie ik dat omdenken ook bij de mensen rondom mij gebeuren. Het verrassingseffect van het uit het niets beginnen zingen, geeft me nog een extra boost.

Mijn gezinsleden zie ik soms wel eens

denken 'Goeiemorgen, morgen om 6u30 's ochtends, moet dat nu?' en ook mijn collega's zullen misschien af en toe de aanschaf van oordoppen overwegen, maar voor mij is muziek een gratis voedingssupplement. En ben ik dan zo'n eeuwige positivo, vraag je je misschien af? Neen, want als ik zie wat mensen bij elkaar kapot kunnen maken, kan ook 'dat klotegevoel dat toen is ontstaan, dat gaat nooit meer weg, dat heb jij gedaan' van Meau door mijn hoofd gaan. De drang om luidop te zingen is dan iets minder ... Maar in die gevoelens wil ik niet blijven hangen en dus, als morgenvroeg mijn shampoooer in stukjes uit mekaar spat op de vloer, zal iedereen in huis het geweten hebben. 'Dit is een noodgeval, help me uit de brand.'

Ilse
DEREYMAEKER

// Ilse Dereymaeker (54) is teamcoördinator bij OC Huize Terloo

MONDJESMAAT

Maja Leemans (35) werkt sinds 2020 bij Den Diepen Boomgaard, en koos eind vorig jaar voor een nieuwe uitdaging als verantwoordelijke van de hoevewinkel. "Samen met mijn team zorg ik voor het dagelijkse reilen en zeilen van de winkel. Naast biologische lekkernijen en een variërend aanbod huisgemaakte gerechten, verkopen we hier fruit en groenten die recht van bij ons op het veld komen. Ook mensen met een bio-abonnement kunnen hun pakket bij ons komen ophalen", vertelt Maja. "De lente is hier altijd een toffe periode. Ik zie de tuin mondjesmaat terug tot leven komen, en dat zorgt telkens weer voor heel wat nieuwe zelfoogsters die bij ons een abonnement voor het nieuwe seizoen afsluiten. Een gezellige drukte die ik als bezige bij wel kan smaken!"

“

Tijdens de lente zie ik de tuin van Den Diepen Boomgaard terug tot leven komen

////////////////////